

[Kjærulff-Schmidt.]

derne mindst 6 mill. kr. om året ud over, hvad administrationen ville koste, hvis man ikke for 4 år siden havde udskilt Københavns lufthavnsvæsen som en selvstændig administrativ enhed.

Det vil være af interesse, at ministeren i sit svar redegør for dobbeltadministrationens omfang, således som den vurderes i ministeriet. Hvis ministeriets vurdering er sammenfaldende med den, der ovenfor er refereret, vil det eneste rimelige og naturlige være, at der fra regeringens side tages lovnitiativ til at gøre den skade god igen, der blev forøvet ved VKR-regeringens udskillelse af Københavns lufthavnsvæsen som en selvstændig organisation.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (12/1 76):

Påstanden om en dobbeltadministration imellem statens luftfartsvæsen og Københavns lufthavnsvæsen, som anslås at koste mindst 6 mill. kr. årligt, står jeg uforstående over for. Uden en angivelse af, hvorfra de omtalte sagkyndige udtalelser til dagspressen stammer, og hvad disse påstande nærmere bygger på, finder jeg ingen anledning til at foretage mig noget i denne sag. Jeg skal blot minde om, at de to institutioners formål og arbejdsopgaver klart er defineret i lovgivningen, og særligt henviser til Københavns lufthavnsvæsens styrelseslov af 23. december 1970, hvori formålet med den nye lufthavnsvirksomhed og dennes virksomhedsområde nøje er fastlagt.

Af *Kristine Heltberg* (SF) til ministeren for offentlige arbejder (6/1 76):

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre mindre, lavtliggende øer mod oversvømmelse?“

(Spm. nr. 217).

Begrundelse.

Spørgsmålet er stillet ud fra et ganske konkret eksempel, øen Birkholm i det sydfynske øhav. Denne ø, hvis højeste punkt kun ligger 1,8 m over dagligt vande, og som har to diger til sikring mod oversvømmelse, er under den sidste stormflod, lørdag den 3. ds., blevet offer for en over-

svømmelse af ca. en tredjedel af sin landbrugsjord.

Mens der efter en tidligere oversvømmelse af lignende art i 1954 endnu var så mange arbejdsføre mænd på øen, at de kunne magte at udbedre skaderne på digerne, er situationen i dag den, at det for øens nuværende kun 15 indbyggere, heraf 5 arbejdsføre personer, vil være umuligt at foretage en udbedring af de alvorlige beskadigelser på digerne. Med andre ord må man forvente, at øen må opgives som landbrugs- og beboelsesområde, hvis der ikke kan ydes hjælp.

Spørgsmålet er ikke blot relevant for disse 15 indbyggere, men vedrører også andre lignende øsamfund. Det drejer sig om noget principielt for bevarelsen af de små øsamfund overhovedet, fordi de er særligt sårbare i tilfælde af naturkatastrofer.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (12/1 76):

Digeloven forudsætter, at det principielt er ejerne af de ejendomme, som tilsigtes beskyttet, der må drage omsorg for udførelse af digeanlæg til beskyttelse mod oversvømmelse fra havet. Noget andet er, at staten, amtskommuner og kommuner efter en konkret vurdering er trådt til, når betydelige værdier og interesser har stået på spil.

Jeg har ingen planer om at søge en særlig ordning gennemført for mindre, lavtliggende øer.

Det fremgår, at spørgsmålet er begrundet i et ønske om at bevare de små øsamfund. Noget sådant har jeg en særdeles positiv indstilling til. Hvis samfundet imidlertid mener at ville sætte økonomiske midler ind på løsningen af en sådan opgave, er det min umiddelbare opfattelse, at disse midler vil kunne anvendes med langt større udbytte på anden måde end ved en digebeskyttelse af bestemte mindre, lavtliggende øer.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til justitsministeren (5/1 76):

„Vil ministeren bekræfte eller afkræfte, at politi, militær eller andre danske myndigheder har foretaget brevcensur, telefonaflyt-